

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg tror ikke rigtig, hr. Jakob Axel Nielsen så har forstået, hvad problemet i det her lovforslag er. Det er meget forståeligt: Man har et job, man kommer ud for en ulykke, eller man bliver alvorligt syg. Man er nødt til at få sygedagpenge længere end 52 uger for at få afklaret, hvad man kan.

Hvis man står i den situation, at man med videre behandling osv. på et tidspunkt har muligheden for at vende tilbage i et fleksjob, er den person ikke omfattet af det her lovforslag. Ud fra hr. Jakob Axel Niensens helt egen forståelsesverden så er det forkert, fordi et fleksjob lige så meget er et ordinært arbejde, bare på nedsat tid osv., som et fuldtidsarbejde er. De mennesker er ikke omfattet. De mennesker falder fortsat for varighedsbegrænsningen. Var det ikke værd at gøre noget ved det?

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jeg er helt med på, at det her handler om mennesker, som er i job, som bliver syge, og som efter 52 uger efter de gamle regler vil falde for varighedsbegrænsningen, men hvor læger siger, at det ikke kan udelukkes, at vedkommende ville kunne komme tilbage på arbejdsmarkedet i ordinær beskæftigelse.

Det er også netop derfor, at der med vedtagelsen af det her lovforslag bliver mulighed for 1 års ekstra sygedagpenge plus de to gange 26 ugers forlængelse, det vil sige, altså yderligere 2 år i forhold til de 52 uger. Det er jo netop også inden for den ekstra 2-års-periode, som lovforslaget omfatter, at de her mennesker, som hr. Jørgen Arbo-Bæhr omtaler, skal gribes. Det er vi enige om.

Jeg mener, uenigheden går på, om 3 år er nok til at se på, om folk kan vende tilbage, eller om man bare skal have en fuldstændig tidsbegrænsning. Der er derom uenigheden er.

Formanden:

Tak til hr. Jakob Axel Nielsen. Så er det fru Elisabeth Geday som ordfører.

Elisabeth Geday (RV):

Det her lovforslag er resultatet af et løftebrud. Beskæftigelsesministeren lovede i forbindelse med behandlingen af L 154 i sidste folketings-samling at indkalde Folketingets partier til forhandling om en lempelse af varighedsbestem-

melsen i sygedagpengeloven. De forhandlinger har aldrig fundet sted.

I stedet har regeringen og Dansk Folkeparti under finanslovforhandlingerne bekræftet hinanden i, at den beskedne lempelse, som ministeren allerede før sommerferien havde bebudet, var nok, selv om det reelt kun er 400 ud af de 5.000 mennesker, som hvert år falder for varighedsbestemmelsen i sygedagpengeloven, som bliver hjulpet. Og Dansk Folkepartis rolle i sagen er ynkelig.

Hr. Bent Bøgsted har fra talerstolen den 30. maj sagt, at der skulle laves om på det forslag, regeringen var kommet med, for at stille Dansk Folkeparti tilfreds, og at der skulle holdes forhandlinger efter sommerferien. Begge ting er Dansk Folkeparti løbet fra. Der har ikke været forhandlinger, og der er ikke lavet om på forslaget fra regeringen.

Kl. 10.50

Det største problem med varighedsbegrænsningen i sygedagpengeloven består, nemlig for den gruppe af patienter, der er uafklarede efter 52 ugers sygdom. Disse mange mennesker, som måske lider af gigtsygdom eller er psykisk syge, kan stadig væk ikke få forlænget dagpengene ud over 1 år, fordi ingen læge kan sige, om de vil være klar til at arbejde i løbet af 1 år eller 2. Eller også kan lægerne se, at de måske nok bliver klar til at komme i job, men det bliver i form af et fleksjob.

Ingen af disse mennesker vil kunne få sygedagpenge mere end 1 år, selv om de fortsat er syge. De ca. 4.000 ryger fortsat på kontanthjælp eller ud i ingenting, hvis deres ægtefælle er i arbejde.

Vi mener i Det Radikale Venstre helt principielt, at mennesker, der er syge, ikke bør miste deres offentlige forsørgelse, før de er blevet raske eller har fået tilkendt et fleksjob eller førtidspension eller på anden måde har fået afklaret deres situation. Derfor ønsker vi varighedsbegrænsningen helt afskaffet eller i hvert tilfælde lempet langt mere, end regeringen og Dansk Folkeparti her lægger op til.

I juli 2005 vedtog et stort flertal i Folketinget en række opstramminger i sygedagpengereglerne. Kommunerne har nu meget præcise regler for, hvornår og hvordan der skal følges op, når en borger sygemelder sig, afhængigt af hvilken type lidelse borgeren har. Og hvis kommunen ikke følger op på den sygemeldte, mister kommunen sin statsrefusion for sygedagpengene, og efter 52 uger på sygedagpenge skal kommunen